

I. Baptista Kórustalálkozó – Szalárd, június 29.

A Találkozó negyedik órájában a kórusok közös énekszolgálatára került sor, vezényelt Bokor Barnabás karnagy. A fotó előterében a diószegi énekesek láthatók, mellettük a biharpüspökiek (bordó színben), őket követik a mihályfalvai, belényesi és az arad-belvárosi énekesek, az emelvényen a nagyváradi-belvárosi énekkar látható, tőlük balra a bihariak, mellettük a tamásiak és a szalárdiak énekkara.

A nagyváradi missziókerület vezetősége Bokor Barnabás karnagy testvérrel karöltve jónak látta, hogy szervezzen egy ünnepi találkozót az énekkarok számára. Nem valamiféle versengés végett, hanem hogy egymást erősítsük és lelkesítsük a további szolgálatban. Az eseményre kilenc gyülekezet énekkara jelentkezett és szolgált az általuk előkészített 3-6 énekkel (a köv. sorrendben): Szalárd, Diószeg, Érmihályfalva, Belényes, Bihar, Biharpüspöki, Paptamási, Arad-Belváros és Nagyváradi-Belváros. Az eseményre június 29-én, szombat délután került sor a szalárdi sportcsarnokban, amely helyszín megfelelő teret biztosított a több mint 400 résztvevőnek.

Az egybegyűlteket a missziókerület elnöke, Kovács Gyula lelkipásztor köszöntötte, kihangsúlyozva az éneklés fontosságát. A helybeli hivatalosságok üdvözlését Nagy Miklós Szalárd község polgármestere adta át, aki egyben szentimrei gyülekezeti vén. Az énekkarok szolgálatai között három-három percben igei üzeneteket

mondtak a jelenlevő lelkipásztorok: Fazakas György, Gál Győző, Mike József, Papp Dezső, Albert István Zsolt, Simon András és Kovács Gyula.

Nehéz és hosszú lenne külön mindegyik énekkar szolgálatáról írni és a vélemény attól függően változna, hogy kit kérdezzünk, ezért inkább néhány ténnyt és érdekességet szeretnék felsorolni.

Az énekesek száma énekkaronként 20-35 között mozgott, és eljött 16 zenész is Nagyváradról. Örömmel állapítottuk meg, hogy kellő hangerővel és szép összhangban szólhat egy kis létszámú énekkar is. Jólesően nyugtázták a vezető testvérek, hogy számos fiatal karmester munkálkodik, és hogy gyülekezetenként akár több is működik (a 9 énekkart összesen 17 karmester vezette, a maximum egy énekkar esetén a 4 volt). Örültünk, hogy sok fiatal énekes is eljött, a legkisebb még nem érte el a hét éves kort, de ott voltak a veteránok is, a legidősebb már betöltötte a 83-at.

A kórusok felkészültsége és előadómódja bár különbözött, ennek ellenére szépen illettek egymáshoz; a Belényes

környéki ÁSZÁF Tinifi kórus egyediségével a találkozóhoz sajátos ízt adott. Kovács Gyula testvér a kórusfeszítést szolgálatait egy jó húsleveshez hasonlította, amibe nem csak hús kell, hanem zöldségfélék is, amik aztán együtt adják meg a végső finom zamatot.

A szolgálatok után minden énekkar kapott egy emléklapot, és megköszöntük a csoportok éneklését is.

A legszebb talán mégis a végére maradt, amikor az énekkarok közösen énekeltek, egy ilyen zenei élményt szavakkal nem lehet leírni.

Az alkalom végén a szalárdi testvérek gondoskodása folytán szeretetvendégségben részesültünk, ezúton is köszönjük a szervezésben vállalt munkájukat, valamint a polgármesteri hivatal segítségét.

Az Úr áldja meg az ő népét, hogy hűségesen szolgáljunk idelent, amíg be nem hív a Nagy Énekkarba, ahol együtt éneklünk majd a fehérruhásokkal, akiket megtisztított az Úr Jézus Krisztus vére!

ALBERT ZSOLT *misszióker. titkár*

Látogatás Kisdobronyban és Ungváron

Örömmel láttam, hogy testvéreink odaadón végzik az evangélium hirdetését. Kelemen Szabolcs és családja lassan már két éve, hogy szövetségünkől kiküldve missziózik Kárpátalján.

Isten kegyelméből június 8-9. között hivatalos látogatást tettünk Ukrajnában szövetségünk főtitkárával, Kovács József testvérrel. Odaérkezésünk után, szombat délután különváltunk, hogy minél jobban kihasználjuk az ott töltött időt. Testvérünk Beregszász környékén szolgált, találkoztva az Ukrainai Baptista Szövetség vezetőivel is. Én Kisdobronyba mentem, hogy másfél napot Kelemen Szabolcs testvérével együtt töltssek.

Kisdobronyban

Örömmel láttam, hogy testvéreink odaadón végzik az evangélium hirdetését. Kelemen Szabolcs és családja lassan már két éve, hogy szövetségünkől kiküldve missziózik azon a vidéken. Majdnem egy éve annak, hogy Kisdobronyban laknak abban a házban, amit éppen most készülünk megvásárolni, amely gyülekezeti hely is lehet.

Szombat délután késő estig beszélgettünk a misszióról, és munkájukról. Megtudtam, a helyi lakosok egy kicsit gyanakvóan tekintenek rájuk, mivel

Kelemen Szabolcs és Krisztina Dániel fiukkal.

Sokan voltak jelen a kis szobában, ahol Isten igéjével foglalkoztak.

nincsenek információik a baptistákról. A helyi polgármester, az iskolaigazgató, de a helyi lelkész sem nézi őket jó szemmel. Ennek ellenére testvéreink kapcsolatokat építettek ki a helyi lakosokkal, és vannak akik rendszeresen látogatják az alkalmakat. Vasárnap délután például 23-an voltunk jelen a kis szobában, ahol Isten igéjével foglalkoztunk. Megtudtam azt is, hogy a múltkorában egy aszszony átadta szívét az Úr Jézusnak. Most azért imádkoznak, hogy vállalja a hitének megvallását a bemeztés által. Sok olyan házaspár van a községben, ahol a férj és feleség elvált, és a gyermekek szeretet nélkül maradtak. Hisszük, hogy nem véletlen vezette az Úr testvéreinket abba a községbe, az ottani lakosoknak is nagy szükségük van Isten kegyelmére és szeretetére.

Ungváron

Vasárnap délelőtt Ungvárra mentünk, ahol a helyi magyar baptista közösséggel lehettem együtt egy kis ideig. Testvéreinknek nincs saját imaházuk, a helyi ukrán baptista gyülekezet kistermében kaptak helyet magyar nyelvű istentisztelet tartására.

Az alkalom végén sütemény és üdítő mellett beszélgettünk a misszióról. Megtudtam, hogy hivatalosan nincs működési engedélyük, ennek ellenére évek óta minden héten kétszer összegyűlnek. Reméljük, az Úr kegyelme folytán előbb-utóbb ki tudnak mozdulni abból a helyzetből, és Isten irgalmából hivatalosan működve, lelkeket vezetnek Krisztushoz a városban.

Összegezve azt mondhatom, hogy nagy szükség van lelki munkásokra a magyar emberek között Kárpátalján is. Kelemen Szabolcs testvérünk családja felvállalta, hogy az Úrért terhet hordjanak egy idegen országban. Imádkozzunk értük, segítsük és támogassuk őket. Ugyanakkor továbbra is hangzik a kérdés Isten részéről: „Kit küldjek el és ki megyen el nekünk?”. Ézsaiás próféta nem keresett kifogásokat. Nem mondta, hogy nincs ideje. Nem mondta, hogy nem kifizetődő, hanem egyszerűen csak ennyit mondott: „Ímhol vagyok én, küldj el engemet”. Kedves olvasó, legyél te is Istennek egy ilyen gyermeke, akit elküldhet, kiküldhet lelkeket menteni.

JÁNOS CSABA, missziói alelnök

Spurgeon gondolatai a misszióról

A misszió kilátásai kitűnők, olyan kitűnők, mint Isten ígéretei.

Aki nem szereti a misszió ügyét, nem ismeri a szentek méltóságát.

A távoli országokban folyó misszió a hazai misszió-gyülekezetekre támaszkodik.

A keresztyén misszionáriusnak résen kell lenni, hogy kárt ne szenvedjen; de legyen hamisság nélkül is, hogy kár ne okozzon.

Látogatás Beregszászon és Nagyszőlősen

Kárpátaljai utazás, június 8-9.

János Csaba missziós alelnökkel mentük Kárpátaljára. Együtt utaztunk, odaérve elváltak útjaink. Ő külmisszionárius házaspárunkat, Kelemen Szabolcsot és feleségét látogatta meg Kisdobronyban. Az én utazásomnak a célja az volt, hogy az ukrán baptista vezető testvérekkel tárgyaljak a kisdobronyi missziós ház megvásárlásának részleteiről.

A vasárnap délelőttöt a beregszászi baptista gyülekezetben töltöttem. Ez egy 70-80 tagot számláló vegyes, magyar-ukrán közösség, a tagság fele magyar. Előző nap bemerítést tartott a gyülekezet, és úgy adta az Úr, hogy a bemerítkezettek egyenlő arányban oszlottak meg a két nemzetiség között. A délelőtti istentiszteleten együtt úrvacsoráztunk az új tagokkal. Ezt követően az imaház udvaron közös ebéd volt, mert a gyülekezet a déli órákban egy temetésen vett részt – alkalmam volt mind az istentiszteleten, mind a temetésen Isten ígését hirdetni (a prédikációkat ukrán nyelvre Nehra Bálint lp. testvér fordította).

Az ukrán vezető testvérekkel Nagyszőlősen találkoztam, a román határtól 30-40 km-re fekvő vegyes nemzetiségű településen. Itt nagyméretű szabadtéri evangelizációt tartottak a baptista testvérek. Az idén van 1025 éve annak, hogy a kijevi Rusz feje, Vlagyimir herceg bemerítkezett, megnyitva ezzel az utat az ukránok keresztyénné válása előtt. Ennek kapcsán számos eseményre kerül sor országszerte. A baptisták evangelizációs sorozattal emlékeznek az évfordulóra.

Nagyszőlős parkjában, a nyári színházban volt az evangelizáció. Vagy ezer ember vehetett részt a környékről, akik örömmel hallgatták Isten ígését és többen döntöttek az Úr Jézus mellett.

Az ukrán szövetség elnökével és jogi tanácsadójával folytatott beszélgetéskor meggyőződtem testvéreink készségéről, hogy segítsenek a kisdobronyi ház megvételének adminisztratív kérdéseiben. Szívesen veszik, hogy támogatjuk a missziót Kárpátalján és hogy igyekszünk hozzá-

járulni a gyülekezetek megerősödéséhez és újak plántálásához.

KOVÁCS JÓZSEF szövetségi főtitkár

A közös ebéd Beregszászon.

Nagyszőlős parkjában, a nyári színházban volt az evangelizáció.

„Ahol vagy, ott kell fénykedned!”

Sokféleképpen lehet gondolni a jövőre: félelemmel telve, vagy önző módon, de lehet másokért élve is. Ez utóbbiról hallottunk részletesen június 23-án, vasárnap délután, amikor kettős évzárót ünnepeltünk a nagyvárad-belvárosi gyülekezetben.

Elsőként az AWANA klub gyermekei és vezetői tartották évzáró ünnepélyüket, majd a Timótheus Bibliaiskola évzárójára került sor.

Az awanasok Naámán történetét adták elő ötletesen, melyet vezetőjük, Paniti Helga bizonyoságtévése követte. Az ifjúsági kórus két éneke között Füstös Ágnes első éves bibliaiskolás szolgálatát hallgattuk meg. A második ének után Ferkő Attila arra hívta fel a figyelmet, hogy feladatunk tovább adni az örömhírt. A bibliaiskolások is szolgáltak énekekkel, s két végzős – Borbély Csilla és Kovács Attila – részéről is hangzott el bizonyoságtétel.

Isten üzenetét Simon József szövetségi elnök közvetítette, a Mt 9: 35-

38 alapján a lelki aratásról és Jézus missziójáról beszélt. Elhangzott, hogy az aratás időhöz van kötve: most kell végezni, nem tűr halasztást. Vannak missziómunkát végzők, bibliaterjesztők, de bárki lehet munkás az aratásban, mert Isten minden hívőnek adott egy bizonyoságtételt. Ahol vagy, ott kell fénykedned – Jézus módszerével. Jézus meglátta az emberek szükségét, szenvedéseit, ezért vette fel a szolgáló formát. Nem lehet munkás valaki, ha nem tud lemondani, mert áldozat nélkül nincs áldás. „Nem lehetek hasznos az Úr munkájában, míg nem látom meg az embereket az ő szemével, míg nem érzi a szívem azt, amit ő érez.” Gondolnunk kell a jövőre és imádkoznunk a fiatal munkásokért!

Az igehirdetést az oklevelek átadása követte. Nagy Anna csoportképet és egy-egy szál liliumot adott a 16 végzősnek. Alapfokon, a nappali tagozatot Borbély Csilla, Csete Sámuel, Elek Beáta-Mónika, Elek Dávid, Elek Gergő, Elek Levente, Elek Zoltán, Fenesi Adél, Gergely Erika-Eszter, Kerekes Ferenc, Kiss Sámuel, Kovács Attila, Kovács Dezső, Rákosi Nagy Tímea és Varga Andrea végezték el sikeresen. Utolsóként az egyetlen levelező tagozatos vette át oklevelét: Szűcs Zsolt, az Emabisz gazdasági titkára. Gratulálunk neki és minden végzősnek az ország ifjúságának nevében! Köszönjük a jó példát!

MELEG ADINA

Felvételi a nagyvárad-i Timótheus bibliaiskolába

Bibliaiskolánk ismét felvételit hirdet meg az alapfokozatra és a levelező tagozatra. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában (péntek délután 16-20 óra és szombat délelőtt 8-12 óra között). A hallgatók a következő kurzusokat végzik el két év alatt: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres teológia, Apologetika, Lelkigondozás, Közbenjáró imádság és ébredés, Hogyan tanítsunk, Formálódás a szolgálatra, Tanítványság, Keresztyén élet, Nyilvános istentisztelet, Evangélizáció. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A levelezők a következő kurzusokat vehetik át: Hogyan tanulmányozzuk a Bibliát, Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Hogyan tanítsunk, Róma-Galata levél, Keresztyén élet, Evangélizáció és tanítványság. Mindkét tagozatra a felvételi **szeptember 28. délelőtt 10 órakor** kezdődik a bibliaiskolánál!

A bibliaiskola nyitva áll minden olyan személy előtt, aki valódi keresztyén jellemmel bír, és tagja egy helyi evangéliumi gyülekezetnek. További feltételek: lelkipásztori és gyülekezeti ajánlás és egy önéletrajz, amely tartalmazza a megtérés leírását és a felvételizőnek a szolgálattal kapcsolatos személyes meggyőződéseit.

A felvételi vizsga két részből áll: 1) egy írásbeli vizsga, amely a felvételiző bibliaismeretét hivatott feltárni; és 2) egy interjú a vezető tanács tagjai előtt. A beiratkozáshoz szükséges dossziét a Bibliaiskola titkárságán (új épület 101-es szoba) vagy a szövetség irodájánál kell elhelyezni. Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk.

Címünk: Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050. Tel. 0259-413289; 0735-500985 (baptifon); e-mail: emericus8@yahoo.com

Lelkipásztor-avatás

Isten kegyelméből június 23-án a vajdahunyadi körzet lelkipásztort kapott az Úrtól, Tóth Róbert testvér személyében. Az avatásra több helyről érkeztek rokonok, barátok, ismerősök, azért, hogy együtt örüljenek a helybeli testvérekkel.

Az ünnepség hálaadással, imádkozással kezdődött. Vajda Miklós (volt teológus társ) az ApCsel 20:24 alapján, Szűcs Dániel (teol. hallgató) pedig az Ézs 6:8 alapján buzdította imára az egybegyűlteket.

Az Úr tovább szólt hozzánk dr. Simon József, szövetségünk elnöke igehirdetésén keresztül is, amikor a Mt 9:35-38 volt felolvasva. Lelkipásztor testvérünk hangsúlyozta, hogy az Úr Jézus szolgálni jött, nem pedig uralkodni. Ő értéket látott az emberekben és a mi feladatunk is az, hogy felfedezzük az értéket embertársainkban, hogy szolgáljunk feléjük, és hogy tegyünk bizonyosságot Róla.

Az igehirdetés után Tóth Róbert testvér elmondta önéletrajzát, bizonyosságot tett megtéréséről, elhívásáról, majd válaszolt az avató bizottság által feltett hitelvi kérdésekre.

Ezután az avatás pillanata következett, amikor az avató bizottság tagjai (dr. Simon József, dr. Vass Gergely, Papp Dezső, Albert István Zsolt és Borzási Pál lelkipásztorok) kézrátétellel imádkoztak Tóth Róbert testvéért, akit majd az avató bizottság elnöke, dr. Simon József lp. mutatott be, most már a vajdahunyadi körzet lelkipásztoraként.

A vajdahunyadi gyülekezet részéről Szűcs Endre előjáró köszöntötte az új lelkipásztort a Lk 8:22 alapján, majd Varga Piroska a női kör és Szekrényes Eszter a fiatalok részéről. A dévai testvérek részéről Horváth Attila előjáró az 1Tim 4:12 alapján, a lupényiak részéről pedig Papp Ferenc (vers) és Borzási Sándor előjáró köszöntötték Tóth Róbert lelkipásztort.

Dr. Vass Gergely (a körzet korábbi lelkipásztora) a Malak 2:4-7 alapján, Albert István Zsolt (a körzet még korábbi lelkipásztora) az 1Kor 10:13 alapján, Borzási István (Tóth Róbert korábbi lelkipásztora) pedig a 2Kor 4:1-2 alapján köszöntötte az új lelkipásztort.

A délelőtti alkalom Borzási Pál (a körzet ügyvezető lelkipásztora) köszöntésével zárult, aki a Jn 3:27-30-cat olvasta fel.

A köszöntések között a lupényi férfikar és az összevont énekkar dicsőítette az Urat. A délelőtti alkalom után a helybeliek ebéddel szolgáltak a jelenlevők felé.

Délután Tóth Róbert lp. a Neh 2:1-5; 17-20 alapján szolgált. Nehémiás Isten embere és egy imádkozó ember volt, aki komolyan vette küldetését. Lelkipásztor testvérünk is arra buzdított, hogy Nehémiáshoz hasonlóan fogjunk össze és építsük a lelki romokat imádság által, aztán a munka elkezdése, valamint a munka folytatása által, akkor is, ha jönnek az akadályok.

Az igehirdetés után újból köszöntések következtek: Dénes Jenő előjáró (1Tim 1:14, 2Tim 2:3,17) a varsolci gyülekezet részéről köszöntötte a lelkipásztort, majd Magyarországról Ilyés János (2Tim 1:3-5),

Tóth Róbert (középen) avatásakor a köv. lelkipásztorok imádkoztak (balról jobbra): Vass Gergely, Albert István Zsolt, Simon József, Papp Dezső és Borzási Pál.

a vajdahunyadi gyülekezet egy korábbi előjárója adta át köszöntését. A vajdahunyadi pünkösdi gyülekezet részéről a fiatalok énekkel, Csontos József lp. pedig néhány bátorító szóval és egy alkalmi verssel köszöntötte Tóth Róbert lelkipásztort.

A körzet fiataljai is áldást kívántak fiatal lelkipásztorukra: két énekkel és két verssel (Pap Lénárd és Borzási Jonathán), majd pedig Sebestyén György (Melbourne, Ausztrália) köszöntése következett (ApCsel 27:22-25). Petyár Lóránd (2Thessz 3:16) és Vajda Miklós (ApCsel 20,28), volt évfolyamtársak, valamint Mezei Ödön (Zsolt 62:2-3) és Fűrész Szálasi Rudolf (2Tim 4:22), a volt kollégák is bátorították igével Tóth Róbert lelkipásztort.

A köszöntések után Papp Dezső lp. igehirdetése következett. A Jer 5:1 alapján húzta alá azt a gondolatot, hogy az elhívásnak ára van. Aki az Úr szolgálatába áll (és ez Isten minden gyermekére érvényes), az meg kell fizesse az árát.

Aldott vasárnapunk volt, mert az Úr itt volt közöttünk! Szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik imádkoztak ezért az alkalomért és azoknak is, akik eljöttek Vajdahunyadra együtt örülni az örülőkkel!

Kívánjuk Isten áldását az új lelkipásztorra és körzetére. Mindenért Istené legyen a dicsőség!

SZEKRÉNYES ESZTER

KOVÁSZNA – Május 5-én megmozdult a víz Kovásznán. Két, a gyülekezetünkben felnövekedett fiatal, Zágoni Péter és Fejér Salomé tett bizonyoságot életének legfontosabb döntéséről, és hogy az Urat követi egész életében. A bemerítésre a Betania román baptista gyülekezetben került sor, ahol testvéreink szeretettel fogadtak minket. Többszörös ünnepet tartottunk, megemlékezhettünk az Úr Jézus feltámadásáról, és két kisgyermek bemutatása is megtörtént. Igei üzenettel János Csaba lelkipásztor szolgált az ApCsel 2:32-42 verseiből.

Az igehirdetést a két fiatal alámerítése követte, amit ugyancsak lelkipásztorunk végzett. A bemerítettekért imádkozott János Csaba lp., valamint Santoiu Viorel, a helyi román ajkú baptista gyülekezet lelkipásztora. A fotón balról jobbra: Lontis Samuel lp., János Csaba lp., Fejér Salomé, Zágoni Péter, Fejér Sándor, Santoiu Viorel lp. *(Zágoni János)*

MAGYARLÓNA – Verőfényes vasárnapra virradtunk a hosszan tartó esőzések után június 9-én, amikor bemerítési ünnepélyre gyűltünk össze a magyarlónai baptista gyülekezetben. Örvendtünk a sok látogatónak és vendégnek, akik eljöttek, hogy tanúi és támogatói legyenek e nevezetes alkalomnak. Öt fiatal fehér ruhás tett vallást hitéről a bemerítés vizében (a fotón balról jobbra): Hindrich Szilárd, Mártonfi Naómi, Jakab Benjámin, Albert Brigitta és Jakab Norbert, akik mind a helybeli gyülekezethez csatlakoztak. Az evangélium üzenetét dr. Simon József nagyváradi lelkipásztor és szövetségünk elnöke hirdette a Mt 3,13-17 alapján, a bemerítést pedig Borzási Pál, helybeli lelkipásztor végezte. Imádságunk, hogy Isten áldja meg az öt fiatal és tartsa meg őket mindvégig a keskeny úton. *(B.P.)*

KOLOZSVÁR – Hódolat és dicsőség Megváltó Urunknak, mert eltörölte a halált és világosságra hozta az életet és halhatatlanságot az evangélium által. Ennek lehettünk tanúi a feltámadás ünnepét követő Tamás-vasárnapján, amikor négy személy vallotta Krisztust Urának fehér ruhában.

Balról indulva a képen Farkas Levente, Molnár Attila és Bessenyei Anikó a kolozsvári, míg Gáldy Gabriella a györgyfalvi gyülekezethez csatlakozott. Ünnepélyünkön

Borzási Pál, magyarlónai lelkipásztor hirdette az igét. Krisztussal feltámadva az oda-felvalókat keressük, várva Vőlegényünk visszatérését. *(KJV)*

GYALU – Május 5. örömnep volt a gyalui gyülekezet számára. 15 személy tett bizonyosságot a bemerítés vizében is arról, hogy átadta életét Istennek. Az imaház zsúfolásig megtelt és nagy öröm volt látni, hogy házaspárok, fiatalok és idősek elindulnak az Úr útján. A fehér ruhások névsora (az első sorban, balról jobbra): Nonika Magdalena, Dioszegi Albi-soara, Gherasim Matilda, Hoka Natalia, Vischi Rebeca, Muza Mihaiela, Muza Diana; (a második sorban): Gergicz Ana, Gergicz Iosif, Nonika Bela, Rostas Dorin, Muza Timotei, Vischi Beniamin, Hoka Luca és Muza Claudiu. Az ünnepi istentiszteleten Simon József lelkipásztor, szövetségi elnök hirdetett ígét. Az Ézs 55: 6,7 alapján arra

szólított fel, hogy keressük az Urat teljes szívünkben, amíg megtalálható, mert egyedül ő bocsáthatja meg bűneinket, gyógyíthat és szabadíthat meg a gonosztól. A bemerítést Máté Miklós, a gyalui gyülekezet lelkipásztora és Raina Ottó a gyülekezet volt lelkipásztora végezte. Délben a gyülekezet tovább örvendezett az asztali közösségnél is. Az Úr áldja meg az új testvéreket, és vezesse őket az engedelmesség útján! **(R.O.)**

NAGYENYED – Öröm számunkra, hogy több mint 70 évi szünet után ismét magyar baptista gyülekezet alakult Nagenyeden, újjászületett Krisztus-követőkből. Isten iránti hűségéből és engedve a krisztusi parancsnak folytatjuk azt a missziómunkát, amit pár évvel ezelőtt Borzási István tv. kezdeményezett, majd Rajna Ottó tv. a tordai körzet szolgálattevőivel, Borzási Pál tv. a magyarlónai atyafiakkal végzett a Fehér megyei Nagenyeden és Magyarlapádon.

Hálásak vagyunk az Úrnak Bátori Imre testvérért és családjáért, akik kitartó hűséggel szolgálnak ebben a misszióban. Nagy segítsége a misszióknak Máté Miklós lelkipásztor is, aki igei egyenességével és tapasztalt bölcsességgel végzi itt is a munkát.

Urunk kegyelméből az elmúlt tíz hónapban hárman is döntöttek Krisztus mellett, vállalva Krisztus követését bemerítkeztek: Egyed Klára Magyarlapádról, valamint Kocsis Márton és Lenke Nagenyedről. Testvéreink a kolozsvári gyülekezet nagyenyedi leánygyülekezetének lettek a tagjai.

Kegyelemből Isten munkatársai lehetünk mindnyájan, így örülünk a plántálóknak, az öntözőknek és magasztaljuk Istent, aki a növekedést adja. Legyünk Urunk gyümölcsöt hozó szántóföldje, növekvő épülete szent egységben a Lélek által. **(KJV)**

A Teológia tanévzárója Aradon

Az első sorban balról jobbra: Garai Zsolt, Vass Gergely, Bálint Pál, Giorgiov Adrián, Hubert Imre, Székely András; a második sorban balról jobbra: Szűcs Dániel, Fűrész-Szálasi Rudolf, Mezei Ödön, Nagy Ferenc, Szabó Sándor, Máté András, Kelemen Sándor Tomi.

Június 30-án került sor a Magyar Baptista Teológia ünnepélyes tanévzárójára az arad-belvárosi gyülekezetben. Dr. Giorgiov Adrián teológiai dékán bevezetőjében elmondta, hogy a 2012-13-as tanévben tíz diák tanult a Teológián, ebből kettő végzős: Szilágyi Norbert és Nagy Ferenc (levelező tagozatos). Mezei Ödön a harmadévet fejezte be, Fűrész-Szálasi Rudolf a másodévet, Szűcs Dániel, Szabó Sándor az első évet. A levelezői tagozaton Józsa Zsolt a harmadévet, Kelemen Sándor Tomi, Máté András, Molnár Ottó Róbert az első évet fejezték be.

A hálára buzdítás is elhangzott: „Hála lehet szívünkben, hogy Isten fiatalokat hív el a szolgálatra, és kérünk kell az aratás urát, hogy küldjön még munkásokat, hívjon el másokat”. „Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak

Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (Lk 10:2).

A teológusok alkalmi kórust formálva szolgáltak együtt a helyi gyülekezetben. Bizonyágtételében Nagy Ferenc arra bátorított mindenkit, hogy Jézus Krisztusra kell néznünk, ő a példakép a szolgálatban.

Szűcs Dániel arról szólt, hogy Istennek terve van velünk, gondoskodik Isten ő, „magot ad a magvetőnek” (2Kor 9:10a). Máté András megtérése történetét mondta el és bátorított, hogy Isten dicsőségére kérjünk, „mert ha ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok Szent Lelket azoknak, akik tőle kérik”.

A tanár testvérek részéről is hangzottak el szolgálatok: dr. Vass Gergely felhívta a figyelmünket a 90. Zsoltár szerzőjére, aki a napok bölcs számlálásához kért segítséget. A tanítványok

kincse, a Biblia, segít a megismerésben és az önmagunk vizsgálásában, hogy mennyire vagyunk tanítványok.

Az ünnepélyes istentiszteleten Bálint Pál teológiai tanár a 2Móz 4:1-10 alapján hirdetett ígét. A Mózes elhívásának történetéből láhattuk, hogy nem az az alkalmas, aki magát ajánlja, aki magát „valakinek” tartja, hanem az, akit Isten hív és küld a szolgálatra. Később Mózes lett „valaki”, mert képviselte Istent, mert a Nagy Valaki jelenlétében töltötte életét.

Kívánjuk a végzősöknek, hogy a szolgálatban legyenek kitartóak, alázatosak, és hívek mind halálig.

„Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd legyenek, és alázatos szívű, és megnyugtató találatok lelketeknek” (Mt 11:29).

FÜRÉSZES-SZÁLASI RUDOLF
teol. hallg.

Milyen volt az eltelt négy év, és hogyan tovább?

A két végzős teológust az Emanuel Egyetem-beli ballagás után, de még az Arad-belvárosi gyülekezetben sorra kerülő tanévzáró előtt kérdeztük. Szilágyi Norbert nappali tagozatos diáknak a választ a Szeretet júliusi számában adtuk közre. Alább következnek **Nagy Ferenc** levelezői tagozatos diák válaszai.

□ Hol tart épp most?

– Szinte el se hiszem, hogy már vége van, olyan hamar eltelt. Hála Istennek sikerült befejezni a négy évet a teológián. Most előttem van még a szakdolgozat megírása, amelyben arról szeretnék írni, hogy milyen hatással

van a mai kultúra gyülekezeteinkre, ill. milyen hatást gyakorol a gyülekezet a mai kultúrára. Jézus az egyik példázatban a girákról és a pénzváltók asztaláról beszélt. A talentumokat nem csak a gyülekezetben tudjuk kamatoztatni, hanem kint a világban is. Ebben

a példázatban az első tanulság az, hogy ne rejtjük el hitünket, ne zárkózzunk el a világtól. A második pedig: a „pénzváltók asztalán” legyen valódi hitele keresztyén életünknek, hogy meglásás bennünk Krisztus képmását és ezáltal mások is hitre jussanak. ☞

Változások a szövetségi irodában

Elérte a nyugdíjaskort Bányai Jánosné Emma, a szövetségi iroda könyvelője. Utolsó munkanapjának reggelén, június 29-én a kollegák egy kis ünnepség keretében búcsúztatták. „Eljött ez a nap, amit Emma már nagyon várt, mi nem annyira. Kissé fájó szívvel búcsúzunk, hosszú ideig szolgált, hiányozni fog nekünk” – mondotta Simon József szövetségi elnök, majd a 37. Zsoltár, testvérnőnk kedvenc zsoltárából, 3-tól 5-ig terjedő verseit olvasta fel: „Bízzál az Úrban... Hagyjad az Úrra a te utadat...”.

„Megtiszteltetésnek érzem, hogy itt dolgozhattam. Úgy tekintettem, mint szolgálatot, az Úrnak. Örültem, hogy ilyen emberek közt lehettem” – mondotta válaszában Bányai testvérnő. A hálaadó ima után egy kis ideig még sütemény és üdítő mellett emlékeztünk.

Kolleganőnk több mint 40 évvel ezelőtt a váradi Cootex kisipari szövetkezetnél kezdte hivatását, 18 évet töltött ott, 13-at első könyve-

Szász Imre irodavezető (balról), Bányai Emma, Simon József lp. és Bernáth Bálint.

lőként. A változások után a kágyai iskolában dolgozott (miközben férje a székelyhídi gyülekezetet pásztorolta). Pályáját a szövetség tizenöt és fél éve teljesítette be. Gyorsan dolgozott és jókedvvel, az érkezőt derűs arccal fogadta – így látta a szomszédban munkálkodó, akinek még maradnia kell.

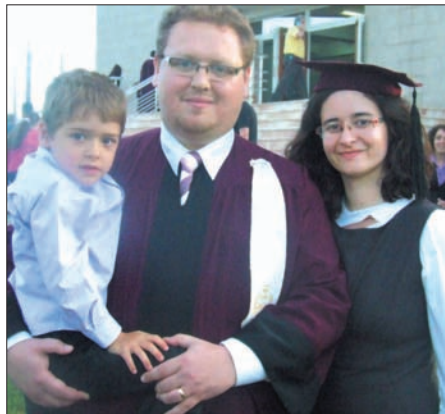
A szövetségi iroda új könyvelője Bernáth Bálint. Testvérünk, feleségével, Krisztinával a Belvárosi gyülekezet tagjai. Isten hozott, Bálint! (Sz. L.)

☐ A négy év során mi volt számára nagyon nehéz?

– A család és a munka mellett nehéz volt időt szakítani a tanulásra, az órákon való megjelenésre és a vizsgákra, de hála Istennek, a legtöbbször sikerült megoldani.

☐ És mi volt könnyű, élvezetes?

– Nem mondanám, hogy könnyű, de nagyon élvezetes volt új nyelveket tanulni. Úgy tanultuk olvasni a hébert és a görög ABC-t (azaz az alfa-béta-gammát), mint az első osztályosok. Sok értéket is felfedeztünk benne, amit az eredeti nyelv hordoz magában. Pl. mint érdekesség a héberben az egyes szám és a többes szám mellett van kettes szám is, amit páros kifejezéseknél használnak, vagy ha valami nagyon zűrös, vagy ha nincs semmi gondolatunk, akkor csak annyit mondunk, hogy „tohu va bohu”.

Nagy Ferencz és Anna Ábel fiukkal.

☐ Hogyan értékeli, miben fejlődött különösen?

– A teológia csak elmélet maradna gyakorlat nélkül. Hálás vagyok a Betlehem gyülekezetért, ahova járunk, mert a testvérek lehetőséget adtak, hogy elinduljunk a szolgálat útján. Itt mondtam el az első prédikációm, melynek témája „A föld sója” volt. Soha nem gondoltam volna magamról, hogy valamikor közönség előtt képes leszek 30-40 percet beszélni. De Isten ígéje, mint kincsesbánya sokszor megnyílik előttem és azzal a bátorsággal hirdetem, hogy ez az üzenet nem az enyém, hanem elsősorban Isten szava hozzám és a gyülekezethez... A testvérek felelősséggel is megbíztak: először mint ifjúsági munkás, később mint előjáró. A szolgálatom során megtanultam, hogy nem az én erőm válik hasznossá az Isten kezében, hanem sokkal inkább a gyengeségem – csodálom, ahogyan ő munkálkodik.

☐ Mi, vagy ki marad nagyon emlékeztető a négy évből?

– Emlékeztető marad a Tátrában tett kirándulás, amikor úgymond eget súroló magasságokban jártunk. Jó volt diákként együtt lenni a régebbi és a mostani teológustársakkal. Aztán elmondhatom, hogy mindig jókedv és baráti társaság fogadott a teológián. Hálás vagyok a tanároknak is, akiket jobban megismerhettem, akik nem csak tanáraink voltak, hanem lelki mentoraink is.

☐ Hogyan tovább? Milyen teendőket hoz a nyár, az ősz?

– A jövő még ismeretlen előttem. Egyelőre folytatom a munkámat, és a rám bízott szolgálatokat próbálom Isten vezetése szerint a legjobban véghezvinni. Szeretnék elsősorban fénykedni ott, ahova ő helyezett, és követni őt bárhova küld.

☐ Mit gondol: hol kamatoztatja a megszerzett tudást?

– Ezt a hitet és tudást, amit Istentől kaptunk a világban, a hitetlen emberek között szeretném kamatoztatni. Mi már Krisztusban megtaláltuk az üdvösséget, de sokan mások még nem, pedig nekik is csak ez az örömhír hozhat igazi változást és jó reménységet az életükbe. A gyülekezetben bátorítanunk és tanítanunk kell egymást Isten ígéből, de a munka nehezebb része a gyülekezeten kívül vár ránk.

☐ Ha valamit nem kérdeztem, de szívesen elmondaná:

– Köszönetet szeretnék mondani a feleségemnek, aki végig igazi segítőtársként állt mellettem a teológiai évek alatt, és a négy éves kisfiunknak, aki szintén sokat bátorított, pl. egyszer egy nehéz nap után azt mondta: „Apa, ne csüggedj, mert én veled vagyok”. Érdemes tehát a gyerekeknek biblia-verset tanítani, mert visszakaphatjuk tőlük – vigasztalásul!

Kérdezett: SZILÁGYI LÁSZLÓ

Tanuljunk együtt elégedetten élni!

„megtanultam, hogy a körülményeim között elégedett legyek” (Fil 4,11/b)

A felhőkkel párhuzamosan gyülekeztek a nők is a Hargita táborba, a májusban megtartott országos női csendesnapokra. A hideg idő ellenére sikerült eljutni azoknak, akik vágytak és már előre bejelentkeztek, hogy néhány napot pihenve, szolgálva, csendben legyünk Isten jelenlétében.

Zászlófelvonással kezdődött az ünnepség, majd az ismerkedéssel egybekötött játékos ki mit tud. Egy rövidebb fórumbeszélgetés is volt azokkal, akik a hétvégén szolgáltak.

A „Megerősödni jöttünk” a szombati áhítaton nem csak elhangzott, hanem valósággá vált mindannyiunk számára. „A megelégedés egy iskola, ahova bárki beiratkozhat. Halálunk órájáig tanulnunk kell a megelégedettséget”, hallottuk Veress Ernőné Annuska néni szolgálatában. „Adjuk meg Istennek, amit a próbák idején ígértünk, és tanuljuk meg letenni a szomorúságot, ahogyan a bibliai Anna is megtette.”

Budai Evódia szolgálatában hallottuk a bátorítást, hogy tanuljunk megelégedni, mert másokban és magunkban is inkább az elége-

detlenséget látjuk. Minden korosztály harcol ezen a téren, hogy többet és jobban teljesítsen. A megelégedést az anyagiak és a pénz szimbolizálja. Mi a minimum, mi az elég? – kérdésekre az igéből kapjuk a választ az emberi elégedetlen hajlamra: „De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele” (1Tim 6,8).

A megelégedés öröm, megnyugvás, ami tanulható Jézustól és példaképeinktől. A hívó ember megelégedett, tud szűkölködni, tud bővölködni. Úgy szűkölködni, hogy ne ettől függjön az életünk, ismer-ni a mércét, imádsággal harcolni. A szolgálat által, adakozás által tanulni megelégedni a „bennünk munkálkodó erő által” (Ef 3,20).

A kézimunka, amit Borzási Márta tanított a délutáni pihenő után, ismét összehozta a nőket a különös kedves beszélgetések mellett. Ezt követte a megelégedésről szóló beszélgetős, a „Nyílt óra”, Kiss Judit moderálásával, ahol a nők szabadon osztották meg saját tapasztalataikat, harcaikat.

A szombat esti kívánságkosár, amit Mike József vezetett, énekekkel és személyes tapasztalatokkal, családiassá tette a légkört – Isten jelenlétében; azután Szász Erzsé-

bet bátorított imádkozásra. A tábortűznél az énekes kedv még sokáig nem hagyott alább.

Örömkre és épülésünkre volt a külföldi vendégek változatos szolgálata is – Salyámosi Éva Budapestről, Seidel Annamária Németországból érkezett közénk.

A vasárnapi záró istentiszteleten több lelkesítő bizonyágtételt hallottunk, majd Budai Lajos testvér hirdette az ígét az 1Tim 6, 6-12, 17 igeversek alapján. Néhány gondolat ebből: „A Biblia az egyszerűséget tanítja, ami a szükségetet keresi. A világ arra ösztönöz, hogy mindent megvegyünk és pazarló életet éljünk. Tanuljuk a megelégedettséget, az egyszerűséget, tagadjuk meg a telhetetlenséget, a pazarlást.”

Hálások vagyunk, hogy a hegyen vele lehettünk, Isten maga mellé vett és tanította gyermekeit megelégedni ebben a panaszkodó, pazarló világban. Hálások vagyunk a nőkért, akik szolgálataikkal széppé, színessé tették a hétvégét.

Ha Isten megtart, jövőre folytatjuk a „Tanuljunk együtt” sorozatot. Isten Igéje legyen gyakorlattá számunkra!

KISS JUDIT, Kraszna

Férfiak a Csendesnapon

Örömmel és hálátelten számolok be arról az áldott imaalkalomról, amely a Hargita táborban volt május 25-én, a női csendesnappal párhuzamosan. 17-en vettünk részt férfiak a székelyföldi missziókerületből, csatlakoztak hozzánk testvérek Bagosról és Tordáról, akik elhozták vagy elkísérték az ottani nőtestvéreket. Budai Lajos lp. testvér szolgált igei üzenettel az Apcsel 2:37-47 igeszakaszról. Milyen jó látni az Úr munkáját abban, hogy ma is vannak, akik örömet vesznek az ígét és megtérnek, megkeresztelkednek. Az igeszolgálat után testvéreinktől tudakozódtunk a tordai és a bagosi gyülekezet állapotáról és az ottani misszióról. Testvéreink megosztották velünk a megtérésüket is, mindezekkel gyarapítva az örömünket. Jó volt együtt imádkozni az Úr munkájáért és megtérésekért. A székelyföldi misziókerület vezetőségének a kezdeményezéséből szeretnénk ezt ezután így gyakorolni, hogy amikor a nőtestvérek összegyűlnek a táborban, mi férfiak is találkozunk, együtt imádkozunk: „mert igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése” (Jak 5:16).

JÓZSA ZSOLT lp., Nyárádmagyarós

Antal Laurának hívnak, 20 éves vagyok, több mint fél éve az Úr gyermeke. Hívó szülők gyermekeként kicsi kortól jártam imaházba, bibliaórákra, de nem igazán figyeltem. Miután szüleim elváltak, egyre ritkábban jártunk imaházba. Később, amikor középiskolába kerültem, sok új „barátot” szereztem rövid idő alatt. Közülük csak egy lány volt hívó, de hiába hívott imaházba (ugyanoda, ahova azelőtt jártam), mindig találtam kifogást.

Így teltek az évek, amíg az egyik székelyhídi Zenenapon sok régi hívó barátommal találkoztam, akik csodálkoztak, hogy ott látnak. Megérintett néhány ének, de ez csak fellángolás volt. Újból hívtak imaházba, ezúttal igent mondtam. Elkezdtem járni rendszeresen, de éreztem, hogy valami hiányzik. Eljött az a nap is, amikor rájöttem, hogy mi hiányzott.

Aznap minden rosszul alakult: nagyon rossz volt az idő, mindenkivel összeveszttem, gond volt az iskolában, s a munkahelyen is. Úgy éreztem, hogy engem senki sem szeret, és nem tudtam mással megbeszélni ezeket a gondokat, csak Istennel. Elkezdtem imádkozni magamban az autóbuzson a munkahelyem felé, miközben a *Tisztítsd meg a szívemet* c. éneket hallgattam fülhallgatón. Arra kértem az Urat, hogy ha Neki terve van az életemmel, akkor adja ennek jelét: villámlódjon, dörögjön vagy küldjön egy szivárványt. Egész úton figyeltem, de nem történt semmi, s elszomorodtam. Úgy éreztem, hogy már az Úr sem szeret.

Miután egész nap esett az eső, végre kisütött a nap, s biztos voltam benne, hogy valaminek történnie kell. Így is volt, hamarosan megjelent egy szivárvány a felhők között. Amikor megláttam, csak álltam és néztem, mert tudtam, hogy ez az Úr jele számomra. Kevés idő után elhalványodott, és el is tűnt. Később rájöttem, hogy az Úr a legtokéletesebb jelet adta, mert a villámot lehet nem láttam volna meg, a dörgést pedig a fülhallgató miatt nem hallottam volna meg.

A Bibliát olvasva is megerősödtem abban, hogy az ív Isten nekem küldött ajándéka volt, hiszen Mózes első könyvében is azt találjuk, hogy a szivárvány Isten szövetségét jelenti a földön levő élőlényekkel. Még aznap este bizonyosságot tettem nagytatámnak, aki elmondta, hogy régóta hívó és még soha nem bánta meg, hogy az Úr mellett döntött. A Róma 8:28-cal bátorított. Ezeket hallva, rámterhelődtek bűneim, és kértem az Urat, bocsásson meg nekem, amiért olyan sokszor vétkeztem ellene. Biztos vagyok benne, hogy az Úr megbocsátott, és abban is, hogy nevem fel van írva az élet könyvébe.

Azóta is folyamatosan tapasztalom áldásait, kegyelméből bemerítkezhettem ikertestvéremmel és többi társammal együtt, bizonyosságot téve hitünkről.

Köszönöm, hogy köszönhetem

köszönöm Istenem
 hogy köszönhetem
 megállok hódolattal
 teremtett világod láttán
 köszönöm Istenem
 hogy köszönhetem
 mindazt amit eddig adtál
 innen a földről
 kis zugomból
 hódolva imádlak
 előtenek illatok
 előtenek pillanatok
 ringatnak álmok
 elárasztanak hangok vágyak
 minden ami körülvesz
 dicsőíti Neved
 köszönöm Istenem
 hogy köszönhetem
 köszönöm életem
 köszönöm látásom
 köszönöm érzésem
 köszönöm gondviselésed
 köszönöm Istenem
 hogy köszönhetem
 hisz csodák csodájaként
 teremtettél engem
 hogy dicsőítsem Neved
 hogy dicsőítsem
 felfoghatatlanságod
 köszönöm Istenem
 hogy köszönhetem

mucsi b. jános

Gondolatok

A múlt által csiszolt lencséken keresztül szemléljük a jövőt. *(Mark Stevenson)*

Csak azok a kapcsolatok lesznek erősek, mélyek és szeretetteljesek, ahol mindkét fél a másikat teszi első helyre.

(Richard Templar)

Becsüld a gyerekeket, mert bennük lakozik a jövő és tiszteld az időseket, mert az ő múltjuk a te jelened.

Valójában semmit sem birtokolsz, csak őrzöl egy darabig. S ha képtelen vagy továbbadni azokat, akkor azok birtokolnak téged. Bármilyen legyen is a kincsed, úgy tartsd a markodban, mintha vizet tartanál. Mert ha megszorítod, eltűnik. Ha kiszámítod, tönkreteszed. Tartsd szabadon és örökre a tied marad. *(Anthony de Mello)*

A mérleg

Ajómódú gazda és a szegény ember megegyeztek egymással. A gazda minden héten ad két kiló túrót a szegény embernek, aki pedig viszonzásul két kiló összegyűjtött mézet ad.

Ment a csere rendben jó ideig, amíg egyszer csak a gazda arra gondolt, hogy előfordulhat, nem minden ember tisztességes és meg kellene mérnie azt, amit kap. Úgyhogy mikor legközelebb vitte a túrót és néhány perc múlva megkapta a mézet, hazavitte és a pontos mérlegén megmérte – hát csak másfél kiló volt! Felháborodva ment a szegény emberhez, és indulatosan a szemére vetette, hogy becsapta őt.

A szegény ember lehajtotta a fejét és így szólt:

– Nagyon sajnálom, hogy így történt, de én nagyon szegény ember vagyok. Egy kétserpenyős mérleget még tudtam venni, de súlyokra már nem telt a pénzemből. Így hát amikor megkaptam tőled a túrót, kivittem a kamrába, rátettem a mérleg serpenyőjére, és a másik serpenyőbe kimértem az azonos súlyú mézet.

A gazda roppant módon elszégyellte magát és hazament.

(Husza Anni)

(Megjelent a TESTVÉREK, a Bp. József utcai bpt. gyűl. lapban.)

Épült, formálódott az ifjúság

A nagyfalui, közel harminc fiatalból álló ifjúság az Úr kegyelmét, áldásait tapasztalta az elmúlt időszakban. A rendszeres heti ifialkalmakon kívül két rendhagyó, emlékezetes esemény volt az ifjúság életében. Áprilisban a testvérgyülekezet fiataljaival közös ifiórárt tartottak, vendégelőadóval, majd a ballai fiatalokkal együtt majálisoztak. Jó emlékekkel tekintenek vissza ezekre az alkalmakra, az ott kapott áldásokat, üzeneteket úgy döntöttek, velünk is megosztják.

Nagyon áldásos volt az ifjúság számára az elmúlt időszak. Április 19-én közös ifjúsági órát tartottunk a testvérgyülekezet fiataljaival. Kiváló alkalom volt a kapcsolatépítésre: egymással és Istennel. Petyár Lóránd ifjúsági missziómunkás arról beszélt, hogy mi az élet értelme. Az előadás témája: *Három támpont az üdvösséghez*. Az előadást, az estét az interaktivitás jellemezte.

Arra a kérdésre, hogy mi az élet értelme, a fiatalok ezeket a válaszokat fogalmazták meg: valami jót hagyni magunk után, szeretni, Istenért élni, küzdeni a célért. Petyár Lóránd válasza: *a cél a folytatás, az örök folytatás az örökkévalóságban, Istennel*.

Mi a garancia a folytatásra?

Aki hisz (Mk 16:16), aki mindvégig kitart (Mt 10:22), aki segítségül hívja az Úr nevét (ApCsel 2:21, Róm 10:13).

A Mt 10:22 alapján megvizsgálhatjuk a kitartásunkat, hiszen nem az a kérdés, hogy hányszor estünk el, hanem hogy van-e erőnk újra meg újra felállni. Ne azt nézzük, hogy milyen nagy problémánk van, hanem hogy milyen nagy az Istenünk. „*Ha hétszer is esik el az igaz, mégis fölkel*” (Péld 24:16), ezzel a pozitív elhatározással kell kitartanunk a nehézségekben.

Az este folyamán megerősödött bennünk a hála azért, hogy Istennek sok-

kal nagyobb terve van velünk, mint nekünk magunkkal. A feladatunk: hinni, kitartani, segítségül hívni az Urat.

Az alkalmat közös beszélgetéssel, teázással fejeztük be, és hálát adtunk az együttlétért, ami igazi feltöltődést jelentett az ifjúság számára, hiszen azokban a hetekben volt a legnehezebb az iskola és az egyetem.

Ahogy megint végére járt az erőnk, kitartásunk, Isten újból egy feltöltődésre adott lehetőséget az ifjúságnak. A ballai fiatalokkal, május 2-án, Sólóymköváron majálisoztunk. Külön kegyelem volt az is, hogy új barátokat szerezhettünk az Úrban.

A hit hét horgonya

A kezdő áhítatot lelkipásztorunk, Nagy István vezette. Közösén imádkoztunk, majd ifj. Veress Ernő ballai lelkipásztor tartott előadást a hit hét horgonyáról. 1) Az Istenben meggyökerezett hit, amely nagyon fontos kell legyen a keresztyén fiatalok életében. Elkötelezett, szilárd hitünk kell legyen afelől, hogy örök életünk van: „Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt fogunk élni is” (Róma 6:8) 2) az Úr Jézus Krisztus a legjobb barátom, amely bizonyágtétel is lehet, az én és mindannyiunk életében. 3) A Szentlélek a legjobb segítő, pártfogó. 4) A Biblia. 5) Az evangélium, a legjobb hír. Majd az utolsó kettő: Újjászületés és a Mennyország,

a legjobb úticél. Ezek a horgonyok segítenek abban, hogy szilárd bizodalunk legyen Istenben.

Úgy kell kezdenünk a napot, hogy Isten kezébe tesszük le az életünket, s erre biztatásul szolgáljanak a következő igeversek: *Bizodalmad legyen az Úrban teljes elmédből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál. Minden te útaidban megismered őt; akkor ő igazgatja a te útaidat. Egészség lesz ez a te testednek, és megújulás a te csontjaidnak*” (Péld 3:5,6,8).

Az értékes igei üzenetek mellett még sok emlékezetes pillanat volt azon a napon: közös ebéd, logikai- és sportjátékok, foci. Igazi közösségépítés volt. Estére mindenki fáradt volt. Közös imával fejeztük be, majd nehéz szívvel búcsút vettünk, egy időre, ugyanis a ballai keresztségen újból találkozhattunk az itt megismert fiatalokkal, barátainkkal.

Kitartó és bizakodó fiatalként

Hálásak vagyunk Istennek ezekért az alkalmakért, rengeteget épülhetett és formálódhatott általuk az ifjúság. Megmaradt bennünk, hogy mennyire fontos kitartó és bizakodó fiatalokként megállni a világban. *Hudson Taylor* írta: „Mi mindent meg nem cselekszik Isten azoknak az életében, akik maradtak bennük”.

SZILÁGYI-BENEDEK BEÁTA
Szilágynagyfalu

Infósarok

◆ Szilágysági Regionális Konferencia

Szeptember 6-8. között Szilágysági Regionális Konferencia lesz Szilágyballán. További részletek hamarosan!

Kedves Fiatalok! Kövessétek az EMaBISz weboldalát és facebook oldalát! Folyamatosan frissítjük új információkkal, ne maradjatok le semmiről! Elérhetőségek: www.emabisz.ro, <http://www.facebook.com/emabisz>

Bizonyságtételek

Örömnep volt pünkösdkor Szilágyballán és a mennyben is! Tizennyolc fehér ruhás fiatal pecsételte meg hitét a bemerítés által. Örömüket, megtérésük történetét velünk is megosztják!

Nagy izgalommal és remegő szívvel vártam ezt a napot. Örömnep volt ez számomra. Ez volt életem legszebb és legfontosabb napja. Ezen a különleges pünkösdi napon bizonyíthatom, hogy elfogadtam Jézus Krisztust személyes megváltómnak, és bemerítés által megpecsételtem a Jézus Krisztusba vetett hitemet. A nap folyamán rengeteg áldásban volt részem, felejthetetlen marad számomra. Hiszem, hogy az Úr akarata volt ez. Minden áldásért az Ővé legyen a dicsőség. **Bálint Orsolya**

Életem legszebb napjai közé tartozik az a pünkösdvásárnap, amelyen megpecsétellehettem az Úr Jézusba vetett, hitemet a keresztség által, a többi tizénhét fehér ruhással együtt. A bibliát olvasva tudom, hogy ez nagyon fontos lépés, egy „igazság”, amely által az Úr Jézus parancsának engedelmeskedem. Hálás vagyok Istennek, hogy a bemerítés által csatlakozhattam a gyülekezethez és mostantól így szolgálhatom az Urat. Isten sok jóval ajándékozott meg minket ezen a napon: adott szép időt, áldást, örömet a szolgálat által,

meghallgatta imáinkat. Mindenért ővé a dicsőség! **Veres Beáta**

Hívó családban nevelkedtem, rendszeresen jártam gyülekezetbe, egy idő után szokásommá vált. Üres volt az életem, és vártam azt, hogy valami betöltsen az űrt. Megértettem, hogy meg kell térnem, de túl fiatalnak éreztem magam ehhez.

2011 nyarán Gyergyóban táboroztam. Egyik este az imacsoporttal összegyűltünk beszélgetni és imádkozni. Egymásért imádkoztunk, és olyan jó volt hallani, ahogy értem is könnyörögnek.

Azon az estén rám nehezedtek a bűneim, és bocsánatot kértem az Úrtól. Isten megbocsátott nekem. Ezután felszabadultság és boldogság töltött el. Azóta az Ő gyermekének vallom magam és naponként törekszem a jóra. Az 1Kor 1:18 bátorított engem akkor és bátorít ma is. Tizennégy évesen ismertem meg az Urat, nem volt túl korán, ahogy én gondoltam és azóta egyetlen nap sem bántam meg, hogy az Ő gyermeke lettem.

Király Fanni

Tavaly márciusában a gyülekezetünk evangélizációjakor, egyik este Mike Sámuel lelkipásztor testvér szolgált, és feltett egy kérdést: a te neved fel van írva az Élet Könyvébe? Szíven talált. Tudtam hogy a bűnben élek, és nincs felírva az Élet Könyvébe a nevem. Tudtam hogy meg kell térnem, de nehéz volt szakítani bűnös életemmel. Az ördög azt súgta a fülembe, hogy van még időm, Isten biztos megvárja, hogy később megtérjek. Egy ideig ebbe belenyugodtam.

Aznap este azonban, amikor haza mentünk az imaházból olvasni kezdtem a Mt 24. részét, és különösen megérintett a 44. vers, „*Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoltátok, abban jó el az embernek Fia*”. Elgondolkodtam, mi lenne ha most térne vissza Krisztus. Engem hogyan találna? Készen lennék? Tudtam, hogy nem, és azt is tudtam, hogy ha kérem őt megbocsát és új életet ad. Imádkoztam és meg vagyok győződve arról, hogy meghallgatott, és a nevem fel lett írva az Élet Könyvébe. Krisztus megmosott drága vérével, és békét leltem nála! **Mátis Dóra**

Veres Beáta (balról jobbra), Veres Júlia, Mátis Dóra, Mátis Gabriella, Király Dávid, Boda Edit, Mátis Dániel, Boda Márta, Király József, Király Margaret, Király Krisztián, Király Ibolya, Roman Cristian, Boné Bernadett, Király Jonathán, Király Debora, Király Fanni, Bálint Orsolya.

Május 31-én, 77 éves korában kísértük utolsó útjára Zilahon **Gönöcz Jánost**. A hűséges és gondoskodó férj, apa, nagypapa május 29-én, nyolc hónapi betegség után költözött a mennyei hazába, ahova utolsó éveiben – de különösen betegsége alatt – már annyira vágyott. A megváltó Krisztusban vetett hitében megnyugodva halt meg, ezt élete utolsó he-

teiben különösen kedvessé vált ígéje is igazolta: „*Mert tudom hogy az én megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll. (...) Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más*”, idézte szinte teljesen megromlott látással a Jób könyvét.

A gyászistentiszteleten Pardi Félix meghívott zilahi lelkipásztor, és Kiss Zoltán, a krasznai gyülekezet lelkipásztora szolgáltak. Köszönjük az elhunyt által oly kedvelt fúvózenekar és az énekkar szolgálatát, valamint a rokonság, a gyülekezet és az ismerősök részvételét a gyászistentiszteleten.

Féltő szavai, jelenléte hiányoznak, de emléke és a tőle/benne átvett értékek bennünk élnek, és várjuk a vele való találkozást a feltámadáskor. *Szeretettel, családja!*

A mennybemenetel napja reggelén, május 9-én, 74 évet betöltve, öt hónapi súlyos szenvedés után adta át lelkét Megváltójának **Hari Anna** (szül. Boros), aki a magyarkeceli gyülekezet (krasznai körzet) hűséges tagja volt. Testvérnőnk nagyon szerette a gyülekezetet, rendszeresen látogatta az alkalmakat. Szelíd,

alázatos és szorgalmas lélek volt, aki nagyon szeretett énekelni; szívügye volt a beteglátogatás, az imádkozás és a bizonyágtétel a „táboron kívülieknek” is. Szívén hordozta a meg nem tért családtagjainak a sorsát. Élete utolsó napjaiban is így kiáltott fel az Úrhoz: „*Ó, Uram, évek közepette keltsd életre a te munkádat*”.

A temetési istentiszteleten, május 11-én, népes hallgatóság vett részt. A háznál Kiss Zoltán körzeti lelkipásztor arról szólt, hogy mindenki elé adatott az élet és a halál, és bátorított mindenkit, hogy válassza az életet Krisztusban. Vicsai Ferencz ref. lelkész hálásan emlékezett testvérnőnk szolgálataira a református gyülekezet alkalmain is. Székely Béla lp. román nyelven hirdette, hogy akik az Úréi, azok nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra néznek. Seres Csilla, az elhunyt unokája, Dénes Ferenc *Vetés és aratás* c. versét mondta el: „*Ha vetésed tiszta volt s igaz, ha nem volt ott semmiféle gaz, aratásod ünnepi dísz lesz, s örök dicsőségbe felmehetsz*”. A temetőkertben Székely Béla lp. hangsúlyozta, hogy aki jól fut, szabályszerűen küzd, az nyeri el az élet koronáját. A gyászszertartáson a krasznai gyülekezet ének- és fúvózenekara lelkesen szolgált, előadva testvérnőnk kedvenc énekeit is. Áldott az Isten, aki megvigasztal minket. **(Hari Dániel-Rudolf)**

Június 2-án Urunk hazaszólította **Suciu Klára** testvérnőnk (szül. Bende), akinek 80 esztendőjét ajándékozott. Testvérnőnk Bölönben született 1933-

ban és 2006. június 4-én merítkezett alá, vallást téve Jézus Krisztusba vetett hitéről, csatlakozva a bölöni gyülekezetünkhöz. A gyászistentiszteleten, a családi háznál Györfi Elek Tóbiás lp. hirdette Isten üzenetét az 1Jn 1,5-10 alapján. A sírnál Erdő Zoltán diakónus testvér szolgált a 2Kor 5,17-21 alapján. Kívánjuk Isten vigasztaló és újjászülő kegyelmét a hátramaradt családtagok részére. **(Gy.E.T.)**

Megrendült szívvel értesültünk **Megyesi Magdolna** testvérnő hirtelen távozásáról, akit az Úr rövid, de súlyos szenvedés közben szólított az örök hazába június 24-én, hétfőn hajnalban. Temetésére június 26-án, szerdán került sor, ahová nagyon sokan jöttek búcsúzni.

A gyászistentiszteletet Szabó László, a nagyváradi-rogeriuszi gyülekezet lelkipásztora kezdte meg imával a kápolnánál, majd Simon József lelkipásztor szolgált a Jel 21:1-7 alapján. Arról a helyről beszélt, ahová testvérnőnk előrement, hogy hazavárjon bennünket. Arról, ahol minden új lesz, és soha többé nem lesz könny, fájdalom, sem halál. Giorgiov Adrián lelkipásztor román nyelven hirdette a vigasztalás ígét a 103. Zsoltár 1-5 verséből. Figyelmünket a maradandó dolgok felé irányította: azt keresni, azt tenni, ami örökre megmarad.

A temetőkertben id. Szabó Mihály nyugalmazott lelkipásztor imádkozott, ami után Szabó László szólt a jelenlevőkhöz az 1Kor 15 záró verseiből. Arra szólított fel, hogy rendíthetetlenül szolgáljuk az Urat, az Ő munkájában buzgáljunk, mert nem a halálé az utolsó szó. A szolgálatok között a nagyváradi énekkar dicsőítette Megváltónkat, az az énekkar, melyben oly sok éven át testvérnőnk is hűségesen szolgált.

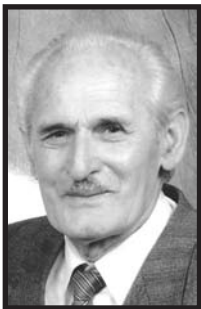
„*Gyors az idő*”, szólt többek között a figyelmeztetés az énekekben, amelyeket Bokor Barnabás és Borbély Ferenc karmesterek vezényeltek, a sírnál pedig mintha eltávozott testvérnőnk kérdezte volna mindegyikünk-től: „*Ott látlak-e a forrásnál?*”. Az istentiszteletet Simon József testvér fejezte be imával. Istenünk vigasztalja, erősítse a fájó szívű családot és minden gyászolót!

*** Történetesen tanúja voltam június 23-án, vasárnap délből, annak a beszélgetésnek, melyben egy énekkari tag azt üzenté Macu néninek Megyesi bácsi által, hogy addig fog érte imádkozni, míg Magdolna testvérnő újra mellette nem fog énekelni. Isten nem mindig úgy hallgatja meg az imákat, ahogy mi gondoljuk. Talán a mennyei kórusban majd megadatik. Viszontlátásra, drága Macu néni! **(Meleg Adina)**

Magyarlónán június 29-én vettünk búcsút **id. Hindrich Márton** testvérünk-től a viszontlátás reményében, aki 80 évet élt e földön. Bár szinte egy éve már, hogy betegágyhoz lett kötve, az utolsó két hét különösen nehéz volt számára. Mindezt azonban türelemmel és békeességgel hordozta. A gyászistentiszteleten Mihai Mureșan, gyalui román baptista lelkipásztor (Róm 8,13-14), valamint Borzási Pál,

Id. Gönczi István 1929. július 15-én született Zilahon, Gönczi Lajos és Róza 10. gyermekeként. Szülei ekkor már az Úr gyermekei voltak. Csak nyolc éves volt, amikor meghalt az édesapja. Ettől a kortól nehezdedtek vállaira a családfenntartás gondjai. A 9 gyermeket egyedül nevelő édesanyjának erős támasza lett, amikor 16 évesen kereskedőinasnak állt. Tizennyolc évesen tért meg 1947-ben és ezután nem sokkal Dobner Béla lelkipásztor által Szilágynagyfaluban bekerült. A zilahi baptista gyülekezet tagja lett és szolgált Megváltóját. Hitében rendületlenül maradt a 3 éves katonai munkaszolgálat alatt is. Élete végéig aktívan részt vállalt a gyülekezeti élet minden területén. 1955. július 15-én kötött házasságot Ötvös Máriával. 58 évi házasságukat Isten 4 gyermekkel áldotta meg. Közös életútjuk nagy próbája elsőszülött gyermekük korai elvesztése volt.

Gyermekeik: Katalin, István és Mária- szintén az Úr útján járnak. Családja fenntartását 13 évig a helyi szállítási vállalat alkalmazásában látta el, azt követően a bútorgyár alkalmazottjaként dolgozott 1989-ben történt nyugdíjazásáig. Élete a munkahelyén is mindig jó biztonság volt.

Életének egyik nagy megpróbáltatása új házának önkényes kisajátítása és lebontása volt: „...*elveszthetek mindent sorba, ha Te megmaradsz nekem*” – a veszteségekben is ez ének sorai voltak hitvallása.

Annak ellenére, hogy nyugdíjba vonult, Isten munkájában nem a pihenés évei következtek. Új kihívásokat vállalt missziós munkában, gyülekezetplántálásban; szívén viselte, örömmel és kitartóan látogatta a szilágycsehi gyülekezetet, ahol maga is sok áldásban részesült és a jelenléte is sokak számára áldásul szolgált.

1999 novemberében avatták gyülekezeti vénné a zilahi baptista gyülekezetben. 2005 óta fizikai erőnléte fokozatosan gyengült, de ennek ellenére változatlan szellemi frissességgel szolgált az Urat.

Az idén, május 23-án, egy csütörtöki imaórán következett be a sorsdöntő rosszullet: kórházba került súlyos agyvérzéssel és többé nem tért magához. Június 23-án elköltözött az örökkévalóságba.

Temetésére június 26-án került sor a gyülekezet által szervezett gyászszertartáson. Budai Lajos lelkipásztor testvér a 2Tim 7-8 alapján hirdette az igét. Ugyancsak a vigasztaló igei üzenetet szolták ifj. Veress Ernő és Király Tibor lelkipásztor testvérek és ezzel a lelkiülettel szolgált a zilahi ének- és fúvószenekar is. *(Szöllősi Szabolcs)*

helybeli lelkipásztor hirdette a vigasztalás igéjét (90. zsoltár). A temetőkerben a helybeli lelkipásztor szoltá tovább a feltámadás örömezenetét (2Tim 1,8-12). Testvérünk hitben eltöltött éveieért Istené legyen a dicsőség! *(B.P.)*

Özv. Bálint Matild testvérnőt 87 évesen hívta haza Teremtője. Temetésére 2013 március 16-án került sor. A margittai baptista kápolnánál tartott gyászistentiszteleten Veress Efraim és Bándi Sándor lelkipásztorok, valamint a margittai gyülekezet ének és zenekara szolgált. Isten igéjét Bándi Sándor testvér a Zsolt 4:9 alapján hirdette: „*Békességben fekszem le és legott elalszom*”.

Testvérnőnk földi maradványait a lecsméri baptista temetőkerben helyezték örök nyugalomba. Itt a lecsméri gyülekezet énekesei szolgáltak és Pardi Félix lelkipásztor hirdette a feltámadásról szoltó örömezenetet a Jn11:25 alapján: „*Én vagyok a feltámadás és az élet*”. Az Úr vigasztalja meg a gyászoló családot! *(Borzási Gyula, Margitta)*

Érszöllőson február 15-én kísértük utolsó útjára **Szilágyi Rozália** testvérnőt, aki 94 évet kapott teremtőjétől. A kápolnánál Veress Efraim lelkipásztor a 91. Zsolt 14-16 versei alapján ismertette életét. A testvérnő idősebb korában fogadta el az Úr Jézus

Fájó szívvel, de Isten akarátában megnyugodva fogadjuk el, hogy kedves anyukám, **Mikó Rózsika**, június 12-én hirtelen és váratlanul hazatért Urunkhoz és Megváltónkhoz. Édesanyám 58 évet kapott az Úrtól. Református családban született Biharon. 1991-ben merített alá, és azóta a Nagyvárad Belvárosi Baptista Imaház tagjaként szolgált az Urat. Teljes idejével és erejével a családért dolgozott, de bárki számára elérhető volt, aki segítségét kérte.

Június 16-án temették a bihari református temetőkerben. Lelkipásztoraink, Simon József és Giorgiov Adrián hirdették Isten üzenetét. Simon József testvér a Mt 11:28-30 alapján szolgált, és bátorító, vigasztaló gondolat volt, hogy az Úrral terheink nem lesznek nehezék. Giorgiov Adrián a Jel 7:13-17 alapján vigasztalt bennünket, megemlítve, hogy anyukám a Példabeszédekből ismert „*derék asszony*” jelenkori mintája volt. Vigasztaló énekekkel a váradi kórus szolgált Borbély Ferenc testvér vezetésével.

Hálával tartozunk Istennek anyukám életéért, és mindenért, amit értünk tett. A viszontlátás reményében búcsúzunk. *(ifj. Mikó János és családja)*

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Bibliaiskola Kolozsváron

Örömmel hirdetjük, hogy október 5-én, a Kolozsvári Baptista Gyülekezetben induló Bibliaiskola felvételit tart. A képzés két éves, havonta két szombaton lesznek tartva az előadások – Kolozsváron, októbertől-júniusig.

Jelentkezési feltételek: **1)** önéletrajz (tartalmazza a megtérés és eddigi szolgálat leírását), **2)** aktív gyülekezeti tagság, amit igazol a lelkipásztori ajánlás, **3)** a gyülekezet vezetőségének ajánlása, **4)** interjú (október 5-én, 9 órakor), **5)** általános bibliaismereti felmérő. Jelentkezési határidő: szeptember 30.

Jelentkezni lehet levélben (CV+ajánlások) a Magyar Baptista Gyülekezet címen: Gorunui 21 sz., irányítószám 400188, illetve elektronikus postán, a kjvilmos@gmail.com e-mailcímen.

A jelentkezési feltételek figyelembevételével olyan személyeket várunk, akik már gyülekezeti tagok, szolgálnak, és a jövőben igeközpontú, növekvő hit- és szolgáló életre vágnak, missziót vállalnak.

Az érdeklődők vegyék fel a kapcsolatot *Borzási Pál*, missziókerületi elnök testvérrel (tel. 0735-500 280), vagy *Kis-Juhász Vilmos*, kolozsvári lelkipásztorral (tel. 0723-615 266).

LECSMÉR – Isten csodálatos gondviselését láthattuk abban, hogy az ő kegyelméből családi körben, május 5-én, aranymenyegzőt ünnepelhettünk: **Baranyi Géza és Eszter (Dombi)** 50. házassági évfordulóját (jobb oldali fotónkon). Lelkipásztor testvérünk, Pardi Félix köszöntötte az ünnepeket az 1Sám 7:12-vel: „*Mindeddig megsegített minket az Úr*”. Házasságukat Isten megáldotta két fiúgyermekkel, és két unokával. Kívánjuk, hogy életük hátralevő részében Isten dicsőségére éljenek, példás élettel, hűséggel és odaadással, családjuk és a gyülekezet előtt. Dicsőség legyen az Urnak mindenért. (*Baranyi József*)

ÉRSZŐLLŐS – Házassági évfordulót ünnepeltünk Érszöllősen március 3-án, amikor testvéreink, Gombos György és Emma (bal oldali fotónkon) emlékezett meg frigykötésük 55. évfordulójáról. Veress Efraim lelkipásztor a 2Móz 18:8-12 alapján hirdette az ígét. Amint Mózes bizonyosságot tett apósának arról, hogyan viselt róluk gondot az Úr, úgy Gombos György testvérék is örömmel adtak hálát az Istennek, az Úr Jézus Krisztusban megtapasztalt megújító és megtartó kegyelméért. (*V.E.*)

ÉRSZŐLLŐS – Isten kegyelméből június 9-én családi körben megünnepelhettük Hiri János és Ilona házasságkötésének 50. évfordulóját. Házasságukat az Úr megajándékozta három gyermekkel és kilenc unokával. Délután az érszöllősi gyülekezetben is köszönthettük őket. Veress Efraim helybéli lelkipásztor a 119. Zsoltár 64-68. alapján emlékeztetett arra, hogy Isten kegyelmével telve a föld, de ezt csak a kegyelembe fogadott ember látja. Isten hűséges az ígéreteihez, ezért jót tesz az őt követőkkel. Végül pedig engedjük, hogy Isten tanítson bennünket az ő rendelkezéseire. Nagyszüleim is megtapasztalták Isten kegyelmét, gondviselését ez 50 év alatt, és

megvallásuk szerint kívánják még tanulni, cselekedni Isten rendeléseit. Hálások vagyunk értük, mindazért amit kaptunk és tanulhattunk tőlük. Kívánjuk, hogy Isten áldja meg őket, és adjon nekik kitartást idős napjaikban. (*Füstös Ágnes*)